Topa girmek üzerine...

Onaylayan A.Hakan Eren
Salý, 20 Ocak 2009
Son Güncelleme Çarþamba, 21 Ocak 2009

1986 yýlýnýn Temmuz ayýnda giydiðim Ã¼niformamý 2008 yýlýnýn EylÃ¼l ayýnda Ã§ýkardým. Mesleðimi Ã§ok sevdim. Severe Ã‡oluk Ã§ocuðumun rýzkýný kazandým. Samimi olmam gerekirse, hakkýmý helal etmeden emekli oldum.

Burada uzun uzun, meslek yaþantým boyunca karþý karþýya kaldýklarýmý anlatýp, malumu ilan etmeme gerek yok. Hepimiz ber durumlarlar karþýlaþtýk. Belki zaman ve mekan farklýlýklarý olsa da, kiþiler deðiþik olsa da. 22 yýl geriye dÃ¶nsem, yine ayni kar verir ve bu mesleði seÃ§erdim. Baþka bir seÃ§im, benim bu insan olmamý engellerdi Ã§Ã¼nkÃ¼. Ben kendimden memnunum. Kendi iÃ§ barýþýmý saðlamýþ bir insaným. Durup þikayet etmektense, iÃ§inde bulunduðum ortamý analiz edip, kavramlarý anla anlamlandýrmaya Ã§alýþtým hep. Varmýþ olduðum sonuÃ§larýn bazýlarýný paylaþmak isterim.

TSK'de derin kurum kÃ¼ltÃ¼rÃ¼ bulunan bir yapýlanmadýr. Bu kurum kÃ¼ltÃ¼rÃ¼, Osmanlý'dan bu yana devam etmektedir. Onlar, bizleri (Bu ayrýmý bizler icad etmedik) avam olarak gÃ¶rmektedirler. Eski bir atasÃ¶zÃ¼ þÃ¶yle der: 'el-avam ke-l hevam'. Yani: halk bÃ¶cek gibidir. Ãœst tabaka yÃ¼zlerce yýlda, kendisi iÃ§in bir sýnýf bilinci yaratmýþ, bu bilinci de sÃ¼rekli keskinleþtirmektedir. (Bkz. Assubaylarýn rÃ¼tbe bekleme sÃ¼relerinin arttýrýlmasý.) Kendilerini bu coðrafyanýn sahibi gÃ¶renler, encÃ¼men-i daniþ gibi kurumlarla, emekli olduktan sonra bile bu milletin yakasýndan dÃ¼þmemektedirler. Bizlere ise; 'gidin þehit ve gazilerinizin anýlarýný yaþatýn' gibi tavsiyelerde bulunmaktadýrlar.

TEMAD mesaj panosunda, ve bu sitede bazý bÃ¼yÃ¼klerimizin ve arkadaþlarýmýzýn yazýlarýný, yorumlarýný okuyorum. Hayre iÃ§erisinde kalýyorum. Kimi, emekli maaþlarýmýzýn, diðer emekli devlet memurlarýna oranla ne kadar yÃ¼ksek olduðundan bahsediyor, kimi bazý generallere methiyeler dÃ¼zÃ¼yor. Doðrusu bu ya, bunlarý anlamakta gÃ¼Ã§lÃ¼k Ã§ekiyordum. Bir kaÃ§ kitap, bir kaÃ§ web sitesi kurcaladýktan sonra durumu anladýðýmý zannediyorum.

23 Aðustos 1973 tarihinde, Stockholm'de meydana gelen bir banka soygununda rehin alýnan insanlarýn, olaydan sonra, soygunculary Ã¶ven beyanlarda bulunmalarý ve soygunculara sempati beslemeleri sonucunda, sosyologlar ve psikologlar tarafýndan araþtýrmalar yapýlýyor. Rehinelerin,
kendilerini rehin alanlarýn duygularýný anlama noktasýna gelmelerine
Stockholm sendromu deniyor. Rehine, kendisini rehin alan kiþiyle
geÃ§irdiði sÃ¼re iÃ§inde onunla konuþarak Ã¶yle bir hale geliyor ki,
sonunda ona yardýmcý olmaya baþlýyor.Â

Baþta dediðim gibi: Ã‡evremde olup bitenleri anlamaya ve anlamlandýrmaya Ã§alýþýyorum. Yoksa, kimseye kýzmak, eleþtirmek bir niyetim bulunmamaktadýr. Bu yazýyý yazarken de, topa gireyim mi, girmeyeyim mi diye Ã§ok dÃ¼þÃ¼ndÃ¼m. Elbette ki her tÃ¼rlÃ¼ (yapýcý) eleþtiriye de aÃ§ýðým. Eðer bir mÃ¼cadele vereceksek, kime, neye karþý, nasýl bir mÃ¼cadele vermemi gerektiðini bilmemiz lazým. Kendimizi ve karþýmýzdakini tanýyabilirsek bunu baþarabiliriz.Â Saygýlarýmla.

Â